

Ons leven breekt af als een droom in de ochtend,
kortstondig is het als gras op het veld.
Des morgens ontkiemt het en schiet het op,
des avonds is het verwelkt. Psalm, 90.

GEDENK IN UW VROOM GEBED

DE HEER

JOZEF ROOS

echtgenoot van Mevrouw
CHRISTIANE YSEBAERT

geboren te Nederbrakel, op 5 augustus 1940 en
godvruchtig overleden in de St. Franciscuskliniek
te Opbrakel, op 30 juli 1981, gesterkt door de
HH. Sakramenten der zieken.

De families **ROOS, YSEBAERT,**
MUYSHOND en **DE PESSEMIER,**

zijn zeer erkentelijk om uw blijken van
kristelijke deelneming en **DANKEN U.**

Begraf. **RAOUL**, Markt, Brakel. Tel. (055) 42 24 49

Er zijn van die gebeurtenissen in het leven
waarvoor wij mensen sprakeloos staan en waar-
van wij de diepe zin en het waarom niet kunnen
achterhalen : waarom moest Jozef zo onmense-
lijk veel lijden en tevens zo vroeg sterven ?
Als gelovige, christelijke mensen weten en gelo-
ven wij dat God alles ten goede keert en dat
de dood niet het einde is maar het begin van
een nieuw en eeuwig leven bij God.

De dierbare overledene was een goede en
trouwe echtgenoot en een goede en voorbeel-
dige vader. Werken en zorgen opdat zijn huis-
genoten het goed zouden hebben : dat was zijn
ideaal.

Zijn laatste levensjaren waren getekend door
een onbeschrijfelijk, haast onmenselijk lijden.
Stil en geduldig heeft hij zijn lijden gedragen,
wel bewust dat hij nooit meer zou genezen en
dat eenmaal het fatale einde zou komen. In zijn
lijden geleek hij op Jezus, de Man van Smarten,

Te vroeg heeft hij ons moeten verlaten en
laat hij een leemte achter die moeilijk is op te
vullen. Dankbaar voor alles wat hij voor ons
deed, dankbaar ook omdat zij zoveel voor hem
hebben mogen en kunnen doen om hem te hel-
pen en zijn lijden te helpen verzachten nemen
wij afscheid. Wij zeggen hem geen vaarwel
maar tot blij weerzien in het eeuwig Vaderhuis.

In onze gedachten en in ons gebed blijven
wij verder met hem verbonden.